

C174 – FIN8

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2007-2008

11 maart 2008

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR ALGEMEEN BELEID, FINANCIEN EN BEGROTING

INHOUD

- Vraag om uitleg van de heer Eric Van Rompuy tot de heer Dirk Van Mechelen, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening, over de inspanning van de Vlaamse overheid om de doelstelling qua vorderingssaldo voor de globale overheid te bereiken 1
- Vraag om uitleg van mevrouw Stern Demeulenaere tot de heer Dirk Van Mechelen, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening, over de uitbating van lunaparken aan de kust 3
- Vraag om uitleg van de heer Jan Peumans tot de heer Dirk Van Mechelen, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening, over de voortgang van de samenwerkingsovereenkomst tussen de Vlaamse Regering en de LRM, de rol van Lisom en de voortgang van de Lisom-projecten
- Vraag om uitleg van de heer John Vrancken tot de heer Dirk Van Mechelen, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening, over de voortgang in het dossier Land van Ooit 7

Voorzitter: de heer Jaak Gabriels

Vraag om uitleg van de heer Eric Van Rompuy tot de heer Dirk Van Mechelen, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening, over de inspanning van de Vlaamse overheid om de doelstelling qua vorderingssaldo voor de globale overheid te bereiken

De voorzitter: De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy: Mijnheer de voorzitter, mijn vraag heeft eigenlijk een pedagogische bedoeling. Tijdens het debat in plenaire vergadering heb ik moeten vaststellen dat een aantal collega's eigenlijk nog niet goed de technische aspecten kunnen vatten – en ik heb daar soms ook problemen mee – van de inspanning die de Vlaamse Regering zou doen om de doelstellingen qua vorderingensaldo van de globale overheid te bereiken.

Bij een onderhandeling in het kader van de federale begroting 2008, heeft men aan de gemeenschappen en gewesten gevraagd een inspanning te doen en overschotten te creëren, om op die manier de globale doelstellingen qua vorderingensaldo van de globale overheid te bereiken.

Toen ik de heer Dewinter bezig hoorde, sprak hij er voortdurend over dat de Vlaamse Regering inlevert, geld toesteeft en onder het juk van de federale regering gebukt gaat. Dat soort uitspraken heb ik gehoord. In het kader van een debat in de plenaire vergadering is het niet mogelijk – hoewel minister Van Mechelen altijd een poging doet – om mensen de precieze situatie diets te maken. Ik merk ook dat de pers nog voortdurend schrijft dat als het tweede pakket maatregelen er niet komt, Vlaanderen de staart intrekt.

Mijn vraag is wat juist werd overeengekomen. Waartoe heeft de Vlaamse Regering zich geëngageerd? Het gaat niet om de begrotingscontrole, want dat gaat over aanpassingen aan de gewijzigde groei- en inflatieparameters, opbrengsten van gewestbelastingen en de vervroeging van een aantal betalingen in 2007, om in bijkomende eenmalige beleidsruimte te voorzien. Daar gaat het uiteindelijk niet over, want het had geen effecten op de bijkomende ruimte op basis van de gewijzigde parameters of de meerinkomsten uit de gewestbelastingen.

Mijnheer de minister, men spreekt nu over 360 miljoen euro begrotingsoverschotten die worden opgebouwd. Waarop komt dat neer? Uit wat ik uit de pers kan distilleren en wat ik in flarden van u heb gehoord, zou Vlaanderen ongeveer 280 miljoen euro bijdragen.

Men zou ongeveer 80 miljoen euro, de helft van de conjunctuurprovisie van 160 miljoen euro, reserveren door dat bedrag direct in het Toekomstfonds te stoppen. Als men dat overboekt van de conjunctuurprovisie naar het Toekomstfonds, leidt dat ESR-matig tot een groter overschot. Er zouden voor het Minafonds en het Vlaams Infrastructuurfonds in 2007 ook facturen betaald zijn van januari 2008. Dat zou gaan om een bedrag van ongeveer 50 miljoen euro, dat niet betaald moet worden op conto van 2008. Een aantal voorziene betalingen aan Nederland in verband met den aanleg van een tunnel in Sluiskil zullen niet moeten plaatsvinden. Dat zou gaan over 80 miljoen euro. De fondsen voor delging uit lasten uit het verleden zouden ook een overschot hebben. Het gaat hier dus om zaken die eind vorig jaar zijn betaald, maar die eigenlijk dit jaar verrekend zouden moeten worden of over betalingen die niet zullen plaatsvinden.

Mijnheer de minister, onder journalisten wordt gesproken over inspanningen, maar waarop is dat gebaseerd? Gaat dat enig reëel effect hebben voor de burgers? Is dat geld waarvan normaal verwacht kon worden dat het uitgegeven zou worden in een aantal sectoren, maar dat nu niet zal gebeuren omwille van de mooie ogen van Verhofstadt en Leterme? Of is het gewoon een begrotingstechnische operatie, die de inspanningen van de federale overheid wel mindert, maar globaal gezien voor ons eigenlijk geen reële gevolgen heeft? De Vlaamse Regering is die miljoenen trouwens niet kwijt, ze betonneert ze voor een bepaalde periode. Eigenlijk gaat het hier niet over wezenlijke dingen waardoor er minder geld zou zijn voor de wachtlijsten, sociale woningen of belastingverlagingen. Iedereen mag daar wat mij betreft zijn prioriteiten invullen.

Mijnheer de minister, kunt u aan de commissie duidelijk maken om welke inspanningen het gaat? In welk kader gebeuren die inspanningen? Wat betekent dat concreet voor de begroting en voor de reële uitgaven die wij in Vlaanderen in 2008 moeten doen?

De voorzitter: De heer Matthijs heeft het woord.

De heer Erik Matthijs: Mijnheer Van Rompuy, ik ga akkoord met uw vragen, maar ik meen dat eind 2007 een bijblad bij de begroting 2007 is ingediend om 120 miljoen euro aan facturen die de drinkwatermaatschappijen begin januari indienden, vooraf te betalen. Dat heeft mijns inziens ook een rol gespeeld en wordt nu ook in rekening gebracht.

De voorzitter: De heer De Reuse heeft het woord.

De heer Herman De Reuse: Mijnheer Van Rompuy, u noemt onze stelling dat Vlaanderen hierdoor bena-

deeld wordt en kansen mist, een misvatting. Maar dit is geen misvatting.

Het geld dat op dit moment gereserveerd of geblokkeerd wordt, wordt niet gebruikt. Daar komt het op neer. Het geld verdwijnt niet uit de schatkist van de Vlaamse Gemeenschap, maar we gebruiken het ook niet. Een van de grote problemen is precies dat we een pak middelen niet kunnen gebruiken vanwege het Stabiliteitspact. Daardoor hebben we naar noodoplossingen moeten grijpen, zoals PPS-constructies (publiek-private samenwerking) en dergelijke, waarvan intussen duidelijk is dat dat duurdere formules zijn dan de klassieke leningen. We immobiliseren hier met andere woorden opnieuw een massa middelen.

Wat zouden we met dat geld kunnen doen? In het kader van de PPS-constructies is het altijd mogelijk om publiek geld te investeren, vaak via de omweg van een aantal instellingen. Hoe groter de inbreng van overheidsgeld, hoe groter de bijdrage van privé-geld die men mag verwachten en hoe meer mogelijkheden er zijn. Het geld dat nu geblokkeerd wordt, zijn we dus inderdaad niet kwijt, maar we kunnen het ook niet laten renderen. Op die manier lopen we mijns inziens een aantal kansen mis. Het komt met andere woorden neer op een opoffering die de Vlaamse Gemeenschap zich getroost ten bate van het nog steeds bestaande België.

De voorzitter: Minister Van Mechelen heeft het woord.

Minister Dirk Van Mechelen: Mijnheer de voorzitter, collega's, het ging om een vergadering die heeft plaatsgevonden op vraag van de federale premier. De premier heeft nadien een verslag van de vergadering bezorgd. Tijdens de vergadering, die plaatsvond in de Lambertmont, werden tussen de verschillende regeringsleiders een aantal afspraken gemaakt, die in het verslag mijns inziens correct zijn weergegeven. Ik zou het het liefst willen omschrijven als een soort gentlemen's agreement. Ook de premier en de andere regeringsleiders erkennen dat dat de juiste omschrijving is. De vergadering heeft niet het statuut van een Overlegcomité of van een Interministeriële Conferentie van Financiën en Begroting, waarvan officiële notulen worden gemaakt. Ik heb het ook in de media als zodanig gesteld.

Het gaat inderdaad niet om begrotingsoverschotten die niet zullen worden uitgegeven, maar om Vlaams geld dat gewoon in de Vlaamse schatkist blijft. Daardoor verbetert automatisch het ESR-vorderingensaldo, wat zowel voor Vlaanderen als voor België een verbetering impliceert.

Iedereen mag het interpreteren zoals hij wil, maar dit is geen transfer van Vlaamse middelen naar de federale regering, die op die manier beleidsruimte zou kopen met Vlaams belastingsgeld.

Wat is er concreet besproken en afgesproken? Ik beperk mij tot het ESR-gerelateerde gedeelte, de staatshervorming is intussen genoegzaam besproken in het parlement. Er is afgesproken dat het akkoord van de Interministeriële Conferentie van Financiën en Begroting van september 2006 ongewijzigd blijft. Het was trouwens een nadrukkelijke vraag van mij dat dit genotuleerd zou worden. Voor 2008 betekent dat dat de individuele begrotingsobjectieven van de gewesten en gemeenschappen niet officieel worden of werden aangepast.

Bovenop deze individuele begrotingsobjectieven moet de federale overheid bij de begrotingsopmaak rekening houden met drie zaken. Voor het globaal overschot van de gemeenschappen en gewesten mocht worden uitgegaan van 360 miljoen euro, zijnde de gemiddelde afwijking van de norm op basis van een historische reeks. Daarnaast is er het formele engagement dat het Vlaamse Gewest de helft van zijn aangelegde conjunctuurprovisie met zekerheid zal storten in het Vlaams Toekomstfonds. Binnen de beleidskredieten zal Brussel zorgen voor een schuldafbouw van 30 miljoen euro. Tot slot werd er ook gepraat over het feit dat er een werkgroep zou worden opgericht om na te gaan of men er al dan niet in zou slagen een akkoord te bereiken tussen de overheden over de responsabiliseringsbijdrage, waardoor men het bedrag zou kunnen verhogen met 29 miljoen euro.

De Vlaamse overheid heeft in een conjunctuurprovisie van 160 miljoen voorzien. Dat bedrag wordt geboekt als een uitgave. De helft van die som wordt doorgestort bij de tweede budgetcontrole. De doorstorting van 80 miljoen naar het Toekomstfonds is geen probleem. Bij de opgemaakte begrotingscontrole hebben we de parameter al aangepast. Naar alle waarschijnlijkheid zullen we dit geld niet nodig hebben bij een conjunctuurverslechtering. Die 360 miljoen is een globaal cijfer. Het bedrag is niet geïndividualiseerd over de verschillende gemeenschappen en gewesten.

Ik voeg er aan toe dat het geen uitdrukkelijke resultaatverbintenis, maar een inspanningsverbintenis is. We voeren onze begroting gewoon uit. Zoals steeds gaat het over het maximaliseren van alle beleidsbeslissingen en -kredieten die daarin vervat zijn. We zullen niet aansturen op een hogere dan normale uitvoering van de betaalkredieten. Als er een overschot is, laten we dat bedrag in kas.

Mijnheer Van Rompuy, het gaat dus niet over een inspanning van Vlaanderen alleen. Ook de andere entiteiten doen hun inbreng. Ze is dan ook niet als dusdanig voor de verschillende gemeenschappen en gewesten gekwantificeerd in de nota.

De vraag is of dit een probleem is voor Vlaanderen. We doen hier de discussie nog eens over inzake de

afgelopen twee à drie begrotingsbesprekingen. Het is geen probleem. Zowel in 2007 als in 2008 was er een zeer grote beleidsuitbreiding in de begrotingskredieten. De beleidsruimte stijgt in die periode in zeer aanzienlijke mate. We kunnen er dan ook zeker van zijn dat er heel wat geïnvesteerd zal worden. Dat houdt in dat het nagenoeg uitgesloten is dat de tegen de beleidskredieten geboekte betaalkredieten volledig zullen aangewend worden om die investeringen te betalen.

We engageren er ons gewoon toe dat als we de beleidskredieten opnemen en maximaal vastleggen, wat we trouwens elk jaar doen, we de betaalkredieten die met een zekere vertraging volgen kasmatig kunnen aanhouden. We zullen ze aanwenden als we ze nodig hebben.

Tot slot is er het eeuwigdurende debat over het ‘monster van Loch Ness’ op het Overlegcomité, met name dat over de responsabiliseringsbijdrage. Daarover zijn al heel wat voorstellen gedaan. Op een bepaald moment werd er een tussenvoorstel besproken op de Interministeriële Conferentie van Financiën en Begroting. Vlaanderen had een tegenvoorstel ingediend. De federale overheid vond het totaal onvoldoende. Tot mijn grote verbazing werd ons eigen voorstel op dat overleg toch op tafel gelegd. We waren bereid om op basis daarvan de discussie terug aan te gaan. Ik heb begrepen dat dit niet het geval is bij alle entiteiten van dit land. Wat mij betreft, staan we weer aan het startpunt. De afspraak die we hierover hebben gemaakt is immers ‘samen uit, samen thuis’.

Als we een normaal begrotingsbeleid voeren, zullen we alle beleidskredieten die in de begroting zijn vervat maximaal besteden. Bij het begin van deze legislatuur hebben we beslist dat we een inspanning zouden doen inzake de impliciete schuld. De betaalkredieten worden zelfs bij een maximale besteding niet volledig opgebruikt. Dit leidt dan ook tot een overschot.

Zoals de heer Matthijs heeft gezegd, hebben we eind vorig jaar nog een tweede bijblad ingediend. U weet dat we bij de eerste budgetcontrole van 2007 een voorschot van 100 miljoen euro hadden ingeschreven voor de drinkwatermaatschappij. We hebben uiteindelijk beslist om in een tweede bijblad 100 miljoen extra te storten aan die maatschappij en ongeveer 202 miljoen euro extra aan het Minafonds, om zo die fameuze btw-lening die we hadden aangegaan met Aquafin af te betalen.

Als we bij het initiële bedrag van 100 miljoen voorschot uit de begroting voor 2007 een bedrag van 60 miljoen in de begroting voor 2008 verwerken, en we ervan uitgaan dat er ondertussen ook een bijkomende storting is gedaan van 100 miljoen, dan staat de teller van de niet-benutte eenmalige uitgavenkredieten op 140 miljoen. Dat bedrag is mee opgenomen in de eerste budgetcontrole die is ingediend in het parlement.

Tot slot, voor de absolute volledigheid, nog dit. De 202 miljoen euro die we gebruikt hebben om de btw-lening af te betalen, geven aanleiding tot ongeveer 20 miljoen euro recurrente beleidsruimte. Die is ook in de begrotingscontrole opgenomen, net als de aanpassing van de opbrengsten uit de gewestbelasting.

De voorzitter: De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy: Mijnheer de voorzitter, wie zou nu nog een weerwoord durven geven.

Mijnheer de minister, ik dank u voor uw pedagogische uitleg.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van mevrouw Stern Demeulenaere tot de heer Dirk Van Mechelen, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening, over de uitbating van lunaparken aan de kust

De voorzitter: Mevrouw Demeulenaere heeft het woord.

Mevrouw Stern Demeulenaere: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, traditioneel verstaat men onder de term lunapark een ruimte waarin een aantal types van speeltuigen opgesteld staan: grijpkransen waarmee een object uit een bak dient te worden gevist, videospelletjes, flippers, pushertoestellen en redemption- of ticket-spelen. Het gaat om uitbatingen gericht op amusement, met een familiaal karakter. Spelers komen er voor een paar uur amusement, als het regent buiten, niet voor het winnen van geld. Dit onderscheidt deze inrichtingen van casino's of andere kansspelinrichtingen.

Vandaag is de wetgeving op de kansspelen zeer duidelijk. Ze bepaalt eenduidig welke toestellen wel en welke geen kansspelen zijn. Hiermee maakt de wetgever niet alleen duidelijk welke toestellen wel en welke niet aanleiding geven tot gokverslaving, maar ook welke toestellen wel en welke niet opgesteld kunnen worden in lunaparken.

Jammer genoeg werd deze redenering niet doorgetrokken bij de taxatie van de toestellen. Het meest populaire toestel uit de lunaparken, de pusher, wordt op fiscaal vlak behandeld zoals de zwaarste gokautomaten en is daarom aan heel zware taxatie onderhevig.

De pushertoestellen of pennyfalls bestaan uit een aantal – normaal zes – horizontale speelvlakken, waarop zich

zichtbaar gewone penningen, bonuspenningen of schijfjes alsook prijzen in natura van geringe waarde bevinden. Ieder speeloppervlak wordt voortdurend geveegd door vaste of beweegbare schuiven. De speler werpt de gekochte penning in een verstelbare sleuf en tracht aldus de bonuspenningen in zijn recuperatiebakje te doen vallen. Met de gewonnen penningen kan opnieuw gespeeld worden en de gewonnen bonuspenningen en schijfjes kunnen ingewisseld worden tegen prijzen aan aanschafwaarde.

Naast de pusher, zijn er de redemptionspelen. Bij deze behendigheidspelen kan de speler niet rechtstreeks prijzen winnen, maar wel een aantal punten in de vorm van tickets of penningen. Na het spel kunnen de punten worden ingeruild tegen een prijs die in relatie staat tot het aantal gewonnen punten. De gewonnen prijs kan nooit een handelswaarde hebben die hoger ligt dan het geldbedrag waarvoor betrokkene heeft gespeeld.

Al deze spelen zijn louter amusement en de waarde van de prijzen is beperkt. Dit in tegenstelling tot echte gokmachines, de zogenaamde slots, die enkel toegelaten worden in exploitaties die daarvoor een speciale vergunning hebben en die in een volledig afgesloten ruimte enkel toegankelijk zijn voor geregistreerde spelers van 21 jaar of ouder.

In het verleden werden een aantal maatregelen getroffen, waardoor enorm veel uitbaters van lunaparken genoodzaakt waren hun zaak te sluiten en ook voor de overblijvers ziet de toekomst er niet zo positief uit.

Een eerste sluitingsgolf woedde er met de afschaffing van de seizoenstaks. Dat was een vermindering van de belasting op de automatische ontspanningstoestellen voor bedrijven die slechts zes maanden per jaar voor het publiek toegankelijk zijn, wat het geval is voor heel wat lunaparken aan de Vlaamse kust. Toen bedroeg de belasting per spel, of op een pusher per speelvlak, 26.000 Belgische frank of 644,52 euro in plaats van de huidige 3.570 euro. Getuige hiervan is de terugval van het aantal lunaparken aan de Belgische kust, van zeventwintig in de jaren negentig naar elf vandaag.

Een tweede pijnpunt zijn de torenhoge taksen. De heffing op de automatische ontspanningstoestellen is geregionaliseerd sinds de Bijzondere Financieringswet van 1989. De indeling in verschillende categorieën dateert uit het federale tijdperk en is overgenomen door de Vlaamse overheid. De automatische ontspanningstoestellen worden door het wetboek op de met de inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen ingedeeld in vijf categorieën, die elk aan een afzonderlijk tarief worden belast: categorie A aan 3.570 euro, categorie B aan 1.290 euro, categorie C aan 350 euro, categorie D aan 250 euro en categorie E aan 150 euro.

Categorie A is de categorie van de goktoestellen. Die worden omschreven als automatische ontspanningstoe-

stellen, die aan de speler of de gebruiker toelaten, zelfs toevallig, ten minste het bedrag van de gedane inzet in specie of in de vorm van penningen terug te winnen en/of prijzen te winnen in natura of in de vorm van premiebons, met een handelswaarde van ten minste 6,20 euro. Enkel het feit dat de inzet van de pusher gebeurt door inbreng van een penning – geen specie – en dat de speler mogelijk een deel van zijn ingezette penningen terug kan winnen, verklaart de enigszins onverklaarbare beslissing van de wetgever om ook de pushertoestellen onder deze categorie te laten vallen.

Categorie B is geldig voor toestellen die niet permanent opgesteld staan, maar met de afschaffing van de seizoenstaks is dat voor de lunaparken niet meer geldig. De toestellen die op de kernissen staan opgesteld, vallen onder deze categorie. Categorie C is bedoeld voor de grijpkranen, waarmee een prijs met een maximale handelswaarde van 6,20 euro kan worden gewonnen. Onder categorie D vallen de voetbaltafels en dergelijke. Onder de categorie E vallen de videospelen, alsook de ticketspelen waarmee prijzen met een maximale handelswaarde van 6,20 euro kunnen worden gewonnen.

Het bedrag van 250 Belgische frank of de huidige 6,20 euro is vastgelegd bij artikel 56, 1°, c, en 2° van het Koninklijk Besluit van 8 juli 1970 en is sindsdien niet meer geïndexeerd. Na indexering zou dit bedrag vandaag ongeveer 24,96 euro bedragen. In deze definitie zit nu juist een van de hoofdproblemen. Het prijzenbeleid is niet meer van deze tijd. Nog altijd mogen slechts geschenken ter waarde van maximaal 6,20 euro per spel worden gegeven en is opsparen van de opbrengst van meerdere spelen tot een grotere waarde niet mogelijk. Het niet indexeren van deze tarieven en het onmogelijk maken van een spaarsysteem maakt het geschenkenaanbod zo beperkt dat de aantrekkingskracht van het lunapark sterk daalt.

In een lunapark kunnen prijzen gewonnen worden met de grijpkranen, pushertoestellen en ticketspelen. De huidige consument is echter niet meer geïnteresseerd om te spelen voor iets met een handelswaarde van 6,20 euro. In de moderne grijpkranen liggen gsm-toestellen, iPods, voetballen, pluchen beesten enzovoort. Alle pluche moet voorzien zijn van een CE-label, inclusief licentierechten, bijvoorbeeld voor iets van de Simpsons of Disney. Namaak is uit den boze. De handelswaarde zit dan ook gemakkelijk boven de 6,20 euro.

Bijgevolg dient per spel 3.570 euro per jaar te worden betaald, net als bij de echte gokautomaten. Voor identieke toestellen die zijn opgesteld in lunaparken op foren, dient slechts een fractie van dit bedrag te worden betaald, namelijk 129 euro per jaar. Dat komt omdat de toestellen van een foorkramer in categorie B worden gecatalogiseerd: de categorie van toestellen die niet-permanent opgesteld staan.

Als gevolg van deze cumulatieve maatregelen bevinden vele uitbaters zich vandaag in een preciaire situatie. De taksen zijn te hoog in verhouding tot de te genereren inkomsten. We mogen immers niet vergeten dat er ook nog heel wat btw moet worden betaald. Een en ander wordt nog duidelijker als we de situatie in Wallonië bekijken. Voor toestellen uit categorie A betaalt men daar slechts 1.365 euro per speelvak per jaar. Het verschil bedraagt niet minder dan 2.205 euro per speelvak per jaar. Foorkramers betalen voor dezelfde toestellen slechts 89,50 euro per speelvak. In Vlaanderen betalen de uitbaters maar liefst 40 maal meer belasting en dat voor dezelfde spelen. Bovendien kunnen zij met Waalse taks uitbaten op Vlaamse kermissen.

Dergelijke maatregelen en belastingverhogingen bleven niet zonder gevolg. De lunaparken die in staat bleken om te overleven, vervangen hun amusementstoestellen aan een snel tempo door gewone gokmachines. De investering in deze machines is immers lager en de winsten zijn groter. De exploitatie van dergelijke machines is minder duur, terwijl de belasting gelijk is. Daar waar het aantal gokhallen toeneemt, blijven er bijna geen lunaparken meer over. In feite zou men kunnen stellen dat de overheid het gokken in de hand heeft gewerkt of minstens gestimuleerd.

Een traditioneel lunapark met grijpkranen, videospellen, ticketspelen en pushertoestellen behoort tot het jeugd-sentiment van velen van mijn generatie. Dergelijke parken verdwijnen en maken plaats voor minicasino's. De overheid mag een dergelijke evolutie echter niet goedkeuren. Amusement is nog steeds iets heel anders dan een gok.

Met de inschaling van de pushertoestellen in dezelfde categorie als gokautomaten, is men volgens mij allesbehalve consequent. In tegenstelling tot echte gokautomaten, moeten de pushertoestellen immers niet in afgesloten ruimtes worden opgesteld die enkel toegankelijk zijn voor mensen ouder dan 21 jaar. Jonge kinderen hebben dus vrije toegang tot deze toestellen. Als we de redenering van de overheid volgen, lijkt het erop dat de overheid tolereert dat kinderen op dergelijke gokautomaten spelen. De realiteit is uiteraard enigszins anders. Uit adviezen blijkt immers dat verslaving aan pushertoestellen niet voorkomt. Dat pushers even zwaar belast worden als de meest risicovolle kansspelen, is dus eigenlijk een anomalie.

Door de waardebepaling van 6,20 euro vallen nu ook de toestellen uit categorie C onder de A-taks en dat is helemaal overdreven. De allerkleinsten vinden het immers leuk om met een grijpkraan te proberen hun favoriete knuffelbeest te winnen. De huidige toestand zorgt ervoor dat de sector zo goed als onleefbaar is geworden, waardoor in feite een icoon van het kusttoerisme dreigt te verdwijnen. De kustlunaparken bestaan immers al van

voor de Tweede Wereldoorlog en bieden sindsdien onafgebroken een brede waaier aan spelen aan voor puur amusement en ontspanning voor groot en klein, gericht op de kleine man.

Mijnheer de minister, bent u op de hoogte van de preciaire situatie waarin de uitbaters van de lunaparken zich bevinden? Ik ben er mij van bewust dat er in het verleden heel wat maatregelen werden genomen. Werden die ooit geëvalueerd? Zo ja, wat zijn de conclusies?

De beroepsvereniging vraagt een technische correctie op de maatregel rond de pusher, een reclassering van het toestel onder categorie C in plaats van de huidige categorie A, waardoor de jaarlijkse belasting per speelvak zou verminderen van 3.750 euro naar 350 euro. Kunt u overwegen om de pushers in een andere belastingcategorie in te delen of eventueel een nieuwe categorie te creëren?

De sector dringt aan op een indexatie van het maximumbedrag aan prijzen dat kan worden uitgereikt. Kan eventueel een aanpassing gebeuren op basis van het indexcijfer?

Vandaag is het onmogelijk om klanten toe te laten gedurende een bepaalde periode de gewonnen punten op te sparen en later in te ruilen tegen een prijs van grotere waarde. De spelers zijn zelf vragende partij om gedurende hun vakantieperiode de gewonnen tickets en penningen te kunnen opsparen, zodat ze uiteindelijk omgeruild kunnen worden tegen een nuttige prijs. Kunt u overwegen om het mogelijk maken om de ingezamelde punten op te sparen, om uiteindelijk een prijs van meerwaarde te verkrijgen?

Mijnheer de minister, voorziet u in maatregelen om aan de verzuchtingen van de sector tegemoet te komen? Zo ja, welke? Zo nee, waarom niet? We moeten toch toegeven dat er een groot onderscheid wordt gemaakt tussen de mobiele lunaparken die op kermissen staan en de vaste lunaparken, waarvan de exploitatie veelal seizoensgebonden is.

De voorzitter: Minister Van Mechelen heeft het woord.

Minister Dirk Van Mechelen: Ik ben inderdaad op de hoogte van de situatie waarin de uitbaters van de lunaparken zich bevinden. Ik ben op de hoogte gebracht door de beroepsvereniging van lunaparkuitbaters over hun zienswijze op de taxatie van de zogenaamde pushers en andere ontspanningstoestellen. Bovendien is de beroepsvereniging met haar verhaal naar de pers getrokken. Op 20 november 2006 heb ik in Het Laatste Nieuws hun verhaal gelezen. Dat verhaal is analoog aan wat u net hebt verteld.

De teneur is duidelijk. De onaangepaste taxatie is de schuldige voor alle moeilijkheden. De vraag is natuurlijk wat we daar rechtstreeks uit moeten besluiten. Verkeert de sector in grote financiële moeilijkheden? Of bestaat er inderdaad een grote correlatie tussen de taxatie van de pushers enerzijds en de problemen van de lunaparkuitbaters anderzijds? Ik laat het antwoord op die vraag in het midden. Ik stel echter wel vast dat er een toename is van de verkoop van allerlei types elektronische spelconsoles en computerspelen. De vraag is nu of dit geen veel belangrijker invloed heeft op de dalende aantrekkingskracht van de lunaparken.

De sector en uzelf, mevrouw Demeulenaere, stellen de Vlaamse fiscaliteit verantwoordelijk voor de problemen binnen de sector. Ik stel evenwel vast dat de ontvangsten uit de belasting op de spelen en weddenschappen elk jaar geleidelijk blijven toenemen, van 27 miljoen euro in 2003 tot 32 miljoen euro in 2007. Het zou echter niet eerlijk zijn aan die cijfers conclusies te hechten voor wat de lunaparkuitbatingen betreft.

Wat het taxatiesysteem betreft, hebt u een uitgebreide juridisch-technische analyse gegeven van de regelgeving. Het komt erop neer dat de automatische ontspanningstoestellen worden ingedeeld in vijf tariefcategorieën, van A tot E. Categorie A bevat de zwaarst belaste toestellen, met een tarief van 3.570 euro per jaar. Categorie E bevat de minst belaste, met 150 euro per jaar. De onderverdeling van de toestellen in de respectieve tariefcategorieën wordt geregeld bij KB.

Voor de zogenaamde ambulante opstellingen en foorreizigers voorziet het wetboek in een vermindering van de tarieven tot een tiende van het jaarbedrag. Die fractie wordt niet toegepast op de tarieven vermeld voor categorie A, maar wel op de lagere jaarbedragen vermeld in categorie B.

De vroegere seizoenstaks werd in Vlaanderen afgeschaft op 1 januari 1997. Het is de afschaffing van die seizoenstaks die de pusher heeft verschoven naar de zwaarst belaste categorie. Dit komt in concreto neer op een belastingverzwaring van 645 euro naar 3.570 euro, bij opstelling van het toestel voor een heel jaar.

Tot de zwaarst belaste categorie behoren ook die toestellen die aan de speler of gebruiker toelaten ten minste het bedrag van zijn inzet terug te winnen of prijzen te winnen met een handelswaarde van minstens 6,20 euro.

Moet deze taxatie gewijzigd worden? Ik moet in alle objectiviteit toegeven dat je bij de analyse van het taxatiesysteem op enkele moeilijk te verklaren discrepanties stuit. Het is inderdaad bizar dat pushers even zwaar belast wordt als slots en bingo's. Nochtans zijn pushers geen kansspelen in de zin van de wet op de kansspelen. Het is altijd een kwestie van interpretatie. Een foorkra-

mer betaalt jaarlijks per speelvlak 129 euro. Een uitbater van een vaste inrichting betaalt 3.570 euro. Het wetboek voorziet hier in een tariefvermindering van een tiende.

We moeten echter ook opmerken dat niet altijd de volle 3.570 euro betaald hoeft te worden. De belasting is enkel voor een heel jaar verschuldigd wanneer het toestel in de loop van het eerste kwartaal wordt opgesteld. Slechts drie vierde, de helft of een vierde is verschuldigd wanneer het toestel in de loop van hetzij het tweede, het derde of het vierde kwartaal wordt opgesteld.

Het is heel moeilijk te bepalen wat het precieze budgettaire gevolg zou zijn van een eventuele declassering van de pusher. Tegen betaling van de belasting worden kentekens afgeleverd voor toestellen van een bepaalde categorie. Deze kentekens kunnen gedurende eenzelfde belastbare periode gebruikt worden voor andere toestellen uit dezelfde categorie of voor toestellen uit een lagere categorie. Dit maakt het moeilijk om vanuit de administratie het aantal pushers te gaan tellen. Op dit ogenblik heb ik met andere woorden geen zicht op het aantal opgestelde toestellen, en budgettaire tasten we dus een beetje in het duister.

Een declassering van 3.570 euro per jaar naar 350 euro per jaar, zoals gevraagd door de sector, is wel een zeer drastische aanpassing. Het is niet alleen een budgettaire minderontvangst, maar je kunt je ook afvragen of we dit echt wel willen. De sector stelt dat dit gecompenseerd zal worden doordat men veel bijkomende toestellen zal plaatsen. De vraag is of we dat willen in Vlaanderen.

Het grensbedrag van 6,20 euro is ook het bedrag dat door de Kansspelcommissie gehanteerd wordt om te oordelen of een spel al dan niet gekwalificeerd moet worden als een kansspel. Het lijkt me dan ook aangewezen hierover eerst te overleggen met de Kansspelcommissie om alle mogelijke gevolgen van een eventuele aanpassing te kunnen inschatten.

Ik weet dat de pusher een eerder onschuldig toestel lijkt, maar de materie van het kansspel is toch een delicaat gegeven. Een tegenstrijdig beleid van de verschillende bevoegde instanties en overheden lijkt me dan ook niet wenselijk.

Over de mogelijkheid om punten op te sparen, zal ik het hier niet hebben. De Kansspelcommissie kan zich daar misschien mee bezighouden. Neem me niet kwalijk dat ikzelf met andere dingen bezig ben.

Samengevat ben ik niet van plan om rond deze kwestie een initiatief te nemen. Mocht u daar anders over denken, laat ik het initiatief met genoegen over aan het

parlement. Ik verwijs hierbij naar een discussie in de commissie Financiën en Begroting in 2001 over hetzelfde onderwerp. Een oud-collega van mij besloot de discussie toen als volgt: “De commissie beslist in te gaan op het voorstel van de heer André Denys en een werkbezoek in het kader van de problematiek van de belasting op automatische ontspanningstoestellen te organiseren.” Ik zou dus zeggen: allen daarheen.

De voorzitter: Mevrouw Demeulenaere heeft het woord.

Mevrouw Stern Demeulenaere: Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Jan Peumans tot de heer Dirk Van Mechelen, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening, over de voortgang van de samenwerkingsovereenkomst tussen de Vlaamse Regering en de LRM, de rol van Lisom en de voortgang van de Lisom-projecten

Vraag om uitleg van de heer John Vrancken tot de heer Dirk Van Mechelen, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening, over de voortgang in het dossier Land van Ooit

De voorzitter: De heer Vrancken heeft het woord.

De heer John Vrancken: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik wil om te beginnen opmerken dat de vraag die ik indertijd heb ingediend, onontvankelijk werd verklaard omdat er nog een onderzoek ter zake liep. Nadien werd ze nog eens onontvankelijk verklaard, waarna ik alle antwoorden op mijn vragen kon lezen in het Belang van Limburg. De parlementsleden hebben mijns inziens het recht om die informatie uit eerste hand te krijgen.

De voorzitter: Mijnheer Vrancken, u had eerst een interpellatieverzoek ingediend. Na overleg in het Uitgebreid Bureau hebben we besloten dat een interpellatieverzoek altijd onontvankelijk wordt verklaard wanneer er nog een gerechtelijk onderzoek loopt. We hebben u voorgesteld om uw vragen in de vorm van een vraag om uitleg in te dienen en die is onontvankelijk. Dat is alles wat er gebeurd is.

De heer John Vrancken: Mijnheer de minister, collega's, het dossier van het Land van Ooit is genoegzaam bekend. We weten intussen dat het Land van Ooit er

nooit zal komen. Het lange debat heeft uiteindelijk geresulteerd in een nieuw initiatief van een van de privé-inbrengers – Strabag –, die ervan uitgaat dat het Land van Ooit een andere bestemming moet krijgen. Men stelt dat het kolossale gebouw, waar de nv Plinius in samenwerking met de overheid in geïnvesteerd heeft, moet worden afgebroken om vervangen te worden door een wellnesshotel.

De eventuele bouw van dat hotel roept enkele vragen op. De eigenlijke investeerder, Strabag, wil op deze manier aanspraak maken op 3,5 miljoen euro geld van de Limburgse Strategische Ontwikkelingsmaatschappij (Lisom) – overheidsgeld, dus – om te investeren in een privaat initiatief dat de rechtstreekse concurrentie aangaat met de ondernemers. Dat kan niet.

Indertijd is er vijf hectare voorzien voor archeologisch onderzoek. 1 hectare daarvan is vrijgegeven voor opgravingen. Wat moet er met de rest gebeuren?

Ik wil even teruggrijpen naar het Actieplan voor Limburg dat de toenmalige gouverneur Hilde Bertrand in 1998 had opgesteld. In dat actieplan werden een aantal doelstellingen opgesomd: “Het stimuleren van meer tewerkstelling, het maximaal ontsluiten van de provincie, het bewerkstelligen van een zorgzame samenleving, het behoud van het groene karakter van de provincie en het werken aan een lerende en slimme regio.” Van al die doelstellingen vinden wij niets terug in het Land van Ooit.

Mijnheer de minister, wij vragen ons af wat er nu uiteindelijk gaat gebeuren. Hoe moet het nu verder met de Vlaamse investeringen in de nv Plinius? In hoeverre zal Vlaanderen nog partner zijn in dit project? Strabag vraagt immers 3,5 miljoen euro om te investeren in een privéproject. Ik geloof niet dat het aan de overheid is om te investeren in privéprojecten.

Hoe zit het met de investeringen in die enorme infrastructuur? Het voorstel van aannemer Strabag gaat een totaal andere richting uit en zal hoogstwaarschijnlijk veel minder oppervlakte innemen. Welke bestemming zal het domein in dat geval krijgen? Zal het bijvoorbeeld herbestemd worden als natuurgebied en zal die oppervlakte vrijgegeven worden voor archeologisch onderzoek? Hoe zit het nu met de niet-opeisbare facturen van oktober 2007 van Strabag en Fortis in hoofde van de nv Plinius? Waarom werd het Vlaams Parlement niet eerst en rechtstreeks over de verdere evolutie van het project geïnformeerd, om te vermijden dat wij alles via de pers moesten vernemen?

De voorzitter: De heer Peumans heeft het woord.

De heer Jan Peumans: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik had mijn vraag om uitleg

een aantal weken geleden ingediend. Die is toen uitgesteld omdat de Vlaamse Regering nog een beslissing zou nemen over de toekomst van Limburgse Reconvertie-maatschappij (LRM). Dat is afgelopen vrijdag gebeurd. Ik vind die beslissing van de Vlaamse Regering een goede zaak, op die manier bestaan er geen misverstanden.

Mijnheer de minister, ik had natuurlijk liever een vraag om uitleg ingediend over de positieve elementen zoals bijvoorbeeld het Park Hoge Kempen. Dat is een schitterend, duurzaam project voor Limburg, ook wat werkgelegenheid betreft. Deze vraag handelt evenwel over een dossier waarover ik, als Limburger, wat beschaamd ben, namelijk het Land van Ooit. Ik heb over dit dossier een heel aantal schriftelijke vragen gesteld, mijnheer de minister. Ik heb van u overigens ook een aantal zeer keurige antwoorden gekregen.

Het was een heel frustrerende aangelegenheid om dit dossier te kunnen inkijken. Men heeft mij onder meer naar het Rekenhof doorverwezen, maar daar meldde men mij dat er geen onderzoek was gevoerd en dat men dus geen dossier had. Ik ben twee keer langs geweest bij de voorzitter van het Vlaams Parlement om inzage in dit dossier te krijgen. Ik vind het een spijtige zaak dat het zoveel moeite kost om mijn opdracht als parlementslid uit te voeren.

Het siert u dan ook, mijnheer de minister, dat u op een van mijn schriftelijke vragen het volgende hebt geantwoord: “Niettegenstaande vind ik het belangrijk dat het parlement en individuele parlementsliden een rol moeten kunnen spelen in onze parlementaire democratie, onder meer als controleorgaan. Daarom zal, in afspraak met de parlementsvoorzitter en het Rekenhof, u de mogelijkheid geboden worden om de gevraagde documenten te gaan inkijken op het Rekenhof, mits ondertekening van een confidentialiteitsverklaring.”

Ik zou niet weten waarom ik een confidentialiteitsverklaring zou moeten ondertekenen. Als volksvertegenwoordiger heb ik het recht om te weten wat er met het belastingsgeld van de burger gebeurt. Ik hoef daar geen confidentialiteitsverklaring voor te ondertekenen.

Ik ben nu al maanden aan het wachten om inzage te krijgen in een dossier waarvan ik vermoed dat heel wat betrokkenen boter op het hoofd hebben. Ik heb intussen, via wat intern speurwerk, een aantal stukken kunnen bemachtigen.

Ik ben een grote verdediger van de LRM, maar ik heb een andere visie betreffende een aantal Lisom-projecten. Ik vind dat het niet de taak is van de overheid om recreatieparken op te richten. Ik heb die opmerking ook in 2004 gemaakt, maar dat werd toen weggelachen. Het project moest er komen. En het resultaat mag er zijn: vorige week deelde Strabag heel sec mee dat ze het

Atrium, dat landschappelijke misbaksel, willen afbreken en vervangen door een wellnesshotel.

Zaterdag konden we in het Belang van Limburg een duidelijke stand van zaken lezen inzake de nieuwe samenwerkingsovereenkomst. Er komt een nieuwe samenwerkingsovereenkomst met de LRM, en Lisom wordt ondergebracht in een zogeheten stichting van algemeen belang, die bestuurd zal worden door de bestendige deputatie. U zult ongetwijfeld nog wel een degelijke uitleg geven, mijnheer de minister, zodat het parlement weet wat de Vlaamse Regering beslist heeft.

We proberen nog altijd te achterhalen hoe het zit met de prefinanciering die LRM, of eventueel Lisom, zou doen in het kader van een aantal projecten in de welzijnssector. Tot nu toe hebben we daar nooit een duidelijk antwoord over gekregen.

Er heerst op dit moment windstilte in het dossier van de voortzetting van het Land van Ooit. Toen het park vorig jaar gesloten werd, heeft men met veel bombarie aangekondigd dat er vijftien geïnteresseerde overnemers waren, waaronder enkele grote internationale groepen, om het Land van Ooit opnieuw te lanceren. Daar is uiteindelijk niets van overgebleven. Blijkbaar heeft vandaag niemand nog interesse om dit project over te nemen. En dat is begrijpelijk, onder meer omdat het hele concept gewoon fout zat. Mensen die de sector goed kennen, denken wel twee keer na voor ze zo'n project overnemen.

Mijnheer de minister, wat is de stand van zaken van de nieuwe samenwerkingsovereenkomst? Welke voorstellen heeft LRM in dezen gedaan? Wanneer zal de samenwerkingsovereenkomst getekend worden? Welke evaluatie is er tot op heden gebeurd inzake de bestaande samenwerkingsovereenkomst? Wat is de ervaring van de Vlaamse Regering? Vindt men dat LRM goed werk geleverd heeft?

Blijft de verhouding tussen rendementsgebonden en niet-rendementsgebonden opdrachten dezelfde? U hebt elk jaar, in het kader van uw beleidsbrief, een zeer uitgebreid overzicht gegeven van wat rendementsgebonden en wat niet-rendementsgebonden is. Gaat er iets veranderen in die verhouding? En zo ja, op basis van welke wijzigende of nieuwe opdrachten?

Wat is de stand van zaken van de bijdrage van Lisom en LRM inzake bijkomende opdrachten in het kader van het Limburgplan? Welke beslissingen over welke problemen zijn er tot op heden genomen? Welke voorbereidende werkzaamheden zijn er al gebeurd? Werd bij de tot op heden uitgevoerde projecten steeds de regel '1 euro voor 1 euro' gehanteerd, of is daar op vraag van bepaalde politici van afgeweken? Ik heb ooit gelezen dat men al het mogelijke had gedaan om die

regel te doen kloppen, maar dat men vaststelde dat dat toch niet lukte. De overheid bleek veel meer te investeren dan welk ander kanaal dan ook.

Mijnheer de minister, ik heb in de schriftelijke versie van mijn vraag om uitleg geschreven dat het controle-recht in dit dossier beknot wordt. Ik heb u in oktober vorig jaar een brief gestuurd. In uw antwoord had u het over de regelgeving inzake de openbaarheid. Het gaat hier echter over het controlerecht van een parlementslid, dat is iets heel anders dan de wet op de openbaarheid. Die twee zaken worden vaak door elkaar gegooid. Een parlementslid heeft het recht om dergelijke dossiers in te zien. Ik zie overigens niet in welke concurrentiële verhoudingen er zouden zijn waardoor we een aantal stukken niet zouden mogen inkijken.

De griffier van dit parlement heeft mij vandaag gemeld dat het dossier een aantal weken geleden overgemaakt is aan het Rekenhof. Wij wisten dat niet. Ik zal dan ook gebruik maken van mijn inzage-recht.

De voorzitter: Minister Van Mechelen heeft het woord.

Minister Dirk Van Mechelen: Mijnheer Peumans, ik moet u even onderbreken omdat mijn goede naam hier bijna in twijfel wordt getrokken. Ik heb u op 30 november 2007 het volgende geantwoord: “Daarom zal, in afspraak met de parlementsvoorzitter en het Rekenhof, u de mogelijkheid geboden worden om de gevraagde documenten te gaan inkijken op het Rekenhof, mits ondertekening van een confidentialiteitsverklaring.”

Op 14 december 2007 heb ik dan een brief gestuurd naar de voorzitter van het parlement. Op 14 december is om 12 uur de volledige bundel afgegeven bij de voorzitter van het Rekenhof, de heer Vanstapel. De voorzitter van het parlement heeft me dan op 28 januari 2008 geantwoord. Ze stelde dat op 14 en 21 januari 2008 in het Uitgebreid Bureau een gedachtewisseling is gehouden over de uitoefening van het parlementaire controlerecht inzake vertrouwelijke informatie. Op het einde staat dan: “In afwachting van een definitieve regeling ter zake gaat het Uitgebreid Bureau in op uw voorstel om de dossierstukken in het ‘Land van Ooit’ waarin de heer Peumans via een schriftelijke vraag inzage heeft gevraagd, op een vertrouwelijke manier ter beschikking te stellen van het desbetreffende lid (...)”.

De heer Jan Peumans: Van wanneer dateert die brief?

Minister Dirk Van Mechelen: Die dateert van 28 januari.

De heer Jan Peumans: Ik kan u zeggen wat ik op 28 januari 2008 van de voorzitter heb ontvangen. Het is een kopie van de brief aan minister-president Peeters. Ik maak u geen blaasjes wijs. Ik heb me op een ernstige manier tot de voorzitter van het parlement gericht. Tot

nu toe heb ik nog geen antwoord ontvangen. Deze morgen heeft de griffier me geïnformeerd. Tot grote verbazing van iedereen wist men hier niet dat het hele dossier bij het Rekenhof ligt.

In de brief van 28 januari 2008 staat heel duidelijk dat over de inzagemodaliteiten overleg zal worden gepleegd met minister Van Mechelen. De tekst eindigt met “Met de meeste hoogachting, mevrouw Marleen Vanderpoorten”.

Ik zal van mijn inzage-recht gebruik maken.

Minister Dirk Van Mechelen: Mijnheer Peumans, ik zal nog eens citeren. “In afwachting van de definitieve regeling ter zake gaat het Uitgebreid Bureau in op uw voorstel (...)”. Voor mij was de zaak gesloten. De zaak kan al van 14 december 2007 ingekeken worden.

De heer Jan Peumans: Ik denk niet dat het de bedoeling is om daarover de discussie te openen. Ik kan u de brief van de heer Vanstapel geven. Ik heb hem spijtig genoeg niet bij. Daarin antwoordt hij me dat er daarover op het Rekenhof geen dossier is. (*Opmerkingen van minister Dirk Van Mechelen*)

Ik kan ze u allemaal bezorgen. Ik kan u ook doorverwijzen naar de griffier. Ik heb daarover pas vandaag bericht gekregen. Ik ben blij dat ik nu, na drie of vier maanden wachten, het dossier mag inzien.

Minister Dirk Van Mechelen: Dat is niet ernstig. Dat is niet mijn fout. Sinds 14 december ligt het dossier bij het Rekenhof.

De heer Jan Peumans: Mijnheer de minister, mijnheer de voorzitter, we gaan hier nu toch niet over discussiëren. Mijnheer de minister, in de brief van 22 november 2007 schrijft u: “als u specifieke informatie wenst te bekomen die niet strijdig is met de confidentialiteitsvereiste van de privaatrechtelijk vormgegeven EVA (Extern Verzelfstandigd Agentschap), vraag ik u me een verzoek te laten toekomen.” U zegt eigenlijk dat ik daar geen zaken mee heb. Ik heb u dan op 30 november een schriftelijke vraag gesteld. Het is ver gekomen dat ik, als volksvertegenwoordiger, dat allemaal moet uitleggen. Op die vraag heb ik een antwoord gekregen. Ik heb u gevraagd of ik alle verslagen van de raad van bestuur van Lisom, alle financiële haalbaarheidsstudies van de LRM mag hebben. In uw antwoord stelt u een voorwaarde: ik zou een confidentialiteitsverklaring moeten ondertekenen. Ik weiger dat te doen.

Minister Dirk Van Mechelen: Dan zou het goed zijn als het parlement hierover eens een debat zou voeren. Er zijn nu eenmaal spelregels.

De heer Jan Peumans: Daar heb ik geen enkel probleem mee.

Minister Dirk Van Mechelen: Ik verwijs naar artikel 14 van het ontwerp van decreet met betrekking tot de openbaarheid van bestuur.

De heer Jan Peumans: Ik heb daar geen enkel probleem mee. Ik vind echter niet dat ik een confidentialiteitsverklaring moet ondertekenen. Dat is overigens een andere discussie. Trouwens, het Uitgebreid Bureau van het parlement was het daarover met me eens. De heer Sannen kan dat getuigen.

Mijnheer de minister, ik respecteer uw openheid in een aantal zaken. Maar hier ben ik blijkbaar het slachtoffer van Rekenhof en het Vlaams Parlement. Ik verwijt u dat niet. Ik verwijs wat u daarnet hebt gezegd over het controlerecht. Ik hoop dat bij dezen het misverstand is rechtgezet.

De voorzitter: Ik wil van de gelegenheid gebruik maken om aan de voorzitter van het parlement te vragen dat de commissie op de hoogte wordt gebracht als er briefwisseling is over het inzage-recht van parlementsleden en de verhouding ten opzichte van het Rekenhof, zodat de leden weten wat precies wordt gevraagd en wat de mogelijkheden zijn. Anders zijn we totaal niet op de hoogte van de informatie die passeert.

De heer Jan Peumans: Mijnheer de minister, ik ga verder met mijn vragen. Welke financiële marktstudies en haalbaarheidsstudies werden van dit project gemaakt? Ik wil u ook geruiststellen. Op mijn schriftelijke vraag hebt u geantwoord dat er een aantal haalbaarheidsstudies waren. Ik heb de hand kunnen leggen op een intern stuk. Het is spijtig dat dit op deze manier moet gebeuren. Heeft Lisom advies gevraagd aan de LRM over de nv Taminiau, die zou zorgen voor de exploitatie?

Wat het intern stuk betreft, beroep ik me op het recht op geheimhouding in verband met mijn tipgever. Er is een doorlichting gebeurd van 'Taminiau Recreatiebeheer'. De heer Taminiau was de man die via Dea Dia en Strabag de hele zaak ging exploiteren. Ik zal hier niet alle elementen voorlezen. Dat advies zou zijn opgesteld door de LRM. De reconversiemaatschappij zou aan Lisom gezegd hebben daar niet aan te beginnen. Er zou besloten zijn er toch mee verder te gaan.

Mijnheer de minister, ik zal u een paar zaken uit die studie voorlezen. "We stellen vast dat de resultaten van 'Taminiau Recreatie' zeer beperkt zijn en weinig rendabel. Het nettoresultaat" – de cijfers gaan tot 2002 – "is zelfs sterk negatief in 2001 en 2002. Het eigen vermogen en de solvabiliteit is zeer beperkt en wordt sterk vertekend door een herwaardering van het onroerend patrimonium van 3,4 miljoen euro in 2001. Er rust toch een zware financiële schuld op de groep en de exploitatie genereert een zeer beperkte cashflow. We benadrukken nogmaals dat deze cijfers slechts een deel van de

groep vertegenwoordigen en ze ons niet mogelijk maken om een totaalbeeld van de financiële toestand van de groep te verifiëren."

Verder staat er nog: "Op basis van deze cijfers kunnen we stellen dat verder onderzoek naar de rendabiliteit en vermogenspositie van de groep noodzakelijk is, gezien de financiële behoefte (van meer dan 2 miljoen euro) in het ambitieus businessplan voor de exploitatie van Land van Ooit Tongeren vandaag nog niet is ingevuld" – het antwoord op de schriftelijke vraag die ik daarover in 2005 heb gesteld, was dat ik dat niet mocht inzien omdat daardoor de concurrentievoorwaarde zou geschaad worden – "en uit deze cijfers niet blijkt dat de groep voldoende vermogend is om deze in te vullen. (...) De rendementen en omzetten die men vooropstelt voor Tongeren zijn beduidend hoger in vergelijking met wat men de laatste jaren in Nederland realiseert." Nu moet u weten dat volgens de cijfers op de website het Land van Ooit Drunen de laatste jaren ongeveer 300.000 bezoekers had.

En dan is er nog iets zeer merkwaardigs. Op 16 juli 2007 wordt voor notaris Hougaerts in Tongeren voor de nv Dea Dia, die zou instaan voor de exploitatie, een statutenwijziging doorgevoerd. Eerst vroeg men een kapitaalsvermindering. Dea Dia zou voor 1 miljoen euro aan kapitaal onderschrijven. Het is natuurlijk goed dat de exploitant de middelen heeft. Wat gebeurt er echter? Voor notaris Hougaerts wordt een kapitaalsvermindering van 750.000 euro doorgevoerd. Daarna volgt een kapitaalsverhoging met 750.000 euro. Die verhoging bestaat echter uit gebruiksrechten op woorden en beeldmerken, namelijk het gehele concept van Land van Ooit.

Mijnheer de minister, dat stuk kan gewoon worden geraadpleegd bij de griffie van de rechtbank van koophandel. Het ligt er ter inzage sinds 30 juli 2007.

Mijnheer de minister, er zijn me nog een aantal andere zaken ter ore gekomen. Ik wil die echter eerst controleren. Uit de twee stukken die ik net heb aangehaald, blijkt echter duidelijk dat er iets aan de hand was met Dea Dia. De nv Plinius Vastgoed heeft desondanks uiteindelijk besloten mee te doen.

Mijnheer de minister, u bent de enige tot wie ik me kan richten. Ik heb geen andere mogelijkheden om wie dan ook te ondervragen. In antwoord op mijn schriftelijke vraag van 4 mei 2005 over de stand van zaken van het Pliniusproject zegt u dat "het de bevoegdheid is van Lisom de businessplannen voor de realisatie van alle toeristische projecten te toetsen aan de bedrijfs- en markteconomische haalbaarheid." Dat is een zeer mooie volzin. Het is ook goed dat dit gebeurd is. "Het vrijgeven van het businessplan zou het project commerciële schade kunnen berokkenen en wordt om die reden niet openbaar

gemaakt.” Mijnheer de minister, ik zou graag dat businessplan van het Land van Ooit willen zien.

Welke financiële doorlichting werd door LRM al dan niet in opdracht van Lisom uitgevoerd inzake de solvabiliteit, financieel vermogen enzovoort van de nv Dea Dia? Wat was hiervan het resultaat? Welke stappen denkt de regering te nemen ten aanzien van de betrokkenen inzake strafrechtelijke feiten? Er loopt een strafrechtelijk onderzoek. We moeten afwachten wat het resultaat is. Klopt het dat Dea Dia een kapitaalsverlaging en vervolgens een kapitaalsverhoging heeft doorgevoerd, waarbij de kapitaalsverhoging bestond uit intellectuele rechten op figuren enzovoort in het Land van Ooit? Is dat gebeurd met goedkeuring van de nv Plinius Vastgoed? Op dat ogenblik werd het Land van Ooit al geëxploiteerd.

Mijnheer de minister, op de volgende belangrijke vraag kunt u ongetwijfeld antwoorden. Zijn er nog bijkomende middelen nodig voor de eerste fase van het Land van Ooit? Zo ja, waarvoor? Ik hoor in de wandelgangen zeggen dat er nog een bedrag van 1 miljoen euro in de pijplijn zit. Ik weet niet waarvoor dat geld dient. Welke projecten worden verder nog door Lisom uitgevoerd?

Mijnheer de voorzitter, ik wil afsluiten met een aantal aanvullende vragen. Op 4 mei 2005 heb ik in een schriftelijke vraag gesteld dat het project in twee fasen wordt gerealiseerd, waarbij economische wetmatigheden spelen. Er wordt immers aangegeven dat er voldoende bezoekers voor het park moeten zijn vooraleer de verblijfsaccommodatie kan worden gerealiseerd. Er wordt gesproken over 3 tot 6 miljoen euro die men eventueel in een tweede fase wil uitvoeren. Wat is nu de exacte stand van zaken?

Hoe staat het met het afbreken van het beroemde Atrium, of hoe dat ding ook mag heten? Hoe staat het met de Europese middelen? Europa heeft 1,5 miljoen euro gegeven om een project te realiseren. Moet dat bedrag worden terugbetaald als er iets wordt afgebroken? Ik hoor in de wandelgangen zeggen dat sommigen ervoor opteren heel de zaak plat te leggen en van het domein een bouwzone te maken. Dat zou betekenen dat die gronden, die oorspronkelijk voor landbouw en daarna voor recreatie waren bedoeld, omgevormd moeten worden tot bouwgebied. Het gaat om zowat 25 hectare. Hoe zit het dan met degenen die werden onteigend toen de zone werd ingekleurd als recreatiegebied?

Mijnheer de minister, krijgt de heer Aerden, de huidige directeur van Lisom, weer een oprotpremie? Ik heb begrepen dat Lisom zou verdwijnen. De heer Aerden heeft er al een gekregen van 250.000 of 300.000 euro. De man is nu 61 of 62 jaar. Hij kan zo'n bedrag natuurlijk wel gebruiken vooraleer hij op pensioen gaat.

Mijnheer de minister, ik hoop dat ik een duidelijk antwoord krijg op mijn vragen.

De voorzitter: De heer Sannen heeft het woord.

De heer Ludo Sannen: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, de hertekening van de vennootschapsstructuur van LRM zal hierna worden toegelicht. Ik moet daar niet op ingaan. Ik kijk er wel naar uit.

Mijnheer de minister, bij de hertekening van die structuur heb ik wel een vraag over het Land van Ooit. Als ik het goed heb begrepen, wordt LRM een zuivere participatiemaatschappij, terwijl Lisom zou worden opgeheven. De middelen zouden worden overgeheveld naar een Limburgse stichting voor de niet-rendementsgebonden investeringen. De heer Peumans heeft nogal wat kritiek geuit op Lisom. De keuze die men heeft gemaakt om de niet onmiddellijk rendementsgebonden middelen in Limburg in te zetten, heeft in een aantal dossiers echter ook geleid tot een meerwaarde. Hij heeft zelf verwezen naar het Nationaal Park Hoge Kempen. Ik voeg eraan toe dat het een moeilijke oefening was om de mensen te overtuigen van de meerwaarde van dat project. Uiteindelijk is dat gelukt. Er zijn ook middelen vrijgemaakt voor het hoger onderwijs, voor het universitair onderwijs. Er waren middelen uitgetrokken om een afvalbeleid te voeren. Dat zijn niet-rendementsgebonden investeringen. Ze hebben echter wel degelijk een zeker en belangrijk economisch of maatschappelijk rendement.

Ik heb er geen problemen mee dat er niet-rendementsgebonden middelen worden ingezet om een, onder andere, maatschappelijk, economisch relevant beleid te voeren. En ik heb er ook geen probleem mee dat het toezicht op het inzetten van die middelen door politici wordt uitgeoefend. Uiteindelijk gaat het om maatschappelijke keuzes, over de wijze waarop we de maatschappij vorm willen geven. Ik ben het er ook mee eens dat dit transparant moet gebeuren en dat men over voldoende gegevens moet beschikken. Doordat men een soort politiek evenwicht nastreeft, wordt ook een maatschappelijk draagvlak gecreëerd.

Mijnheer de minister, de doelstellingen van Lisom waren misschien wel goed. Wel heb ik vragen over het feit dat men ook de inhoudelijke projecten wilde benaderen op basis van de politieke evenwichten. Dan lopen de zaken natuurlijk verkeerd. Inhoudelijke projecten moeten worden beoordeeld op hun meerwaarde, op hun noodzakelijkheid. Wat dat betreft, lijkt het Land van Ooit niet alleen het gevolg van het nastreven van een politiek bestuurlijk evenwicht, maar ook van een politiek evenwicht voor het realiseren van bepaalde projecten, waarvan men de maatschappelijke relevantie enigszins in vraag kan stellen.

Naar aanleiding van een eerdere vraag hebben we een heel uitvoerig antwoord gekregen over de structuur van de participaties en middelen. LRM is nog eigenaar of

mede-eigenaar van vastgoed. Lisom heeft geïnvesteerd in een bovenstructuur en heeft het uitbaten van het Land van Ooit mogelijk gemaakt. In wiens handen komt de toekomstige valorisatie terecht van wat daar aanwezig is? Gaat die over naar LRM, die moet zorgen voor een deel van de economische valorisatie van de restanten? Of krijgt de toekomstige stichting nog een bepaalde verantwoordelijkheid? Uiteindelijk heeft Lisom daar heel wat middelen in gestoken.

De voorzitter: Mevrouw Claes heeft het woord.

Mevrouw Sonja Claes: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, beste collega's, we lopen een beetje vooruit op de zaak. Dadelijk krijgen we een toelichting over de hertekening van de vennootschapsstructuur van LRM. Door de beslissing die de Vlaamse Regering vorige vrijdag heeft genomen, hebben we al heel wat kunnen lezen.

We zijn heel erg tevreden dat de middelen in Limburg verankerd worden. Ik ben ook erg verheugd over de manier waarop de structuur van LRM en van Lisom in de toekomst wordt uitgewerkt.

Mijnheer de minister, we weten allemaal dat in de vorige beheersovereenkomst 16,5 miljoen euro was uitgetrokken voor het Pliniusproject. De afgelopen jaren zijn er heel wat problemen ontstaan. De verantwoordelijkheden daarvoor zijn ook vastgelegd. Maar ik kan heel moeilijk begrijpen dat er in de huidige overeenkomst opnieuw 6,5 miljoen euro wordt ingeschreven voor het Pliniusproject. Dat vind ik heel erg verontrustend. Daar wil ik graag wat toelichting over.

In de periode dat ik gedeputeerde was, heb ik zelf het project rond ouderenzorg uitgewerkt. Ik ben natuurlijk erg blij dat in deze fase het project wordt opgenomen, zowel in LRM als in Lisom. In de nota staat dat bij Lisom 10 miljoen euro is ingeschreven voor niet-rendementsgebonden projecten in de ouderenzorg. Op pagina 8 van de nota aan de ministerraad over de LRM is het rusthuizenproject opgenomen, maar er staat geen enkel bedrag tegenover.

Mijnheer de minister, is er voor het onderdeel van LRM van het rusthuizenproject een concreet bedrag ingevuld? Kan dat verder worden ingevuld als er nieuwe projecten worden uitgewerkt?

De voorzitter: Minister Van Mechelen heeft het woord.

Minister Dirk Van Mechelen: Mijnheer de voorzitter, collega's, vrijdag was de kogel door de kerk en werd de nota met betrekking tot hertekening van de LRM-groep goedgekeurd. Het is goed dat we van deze gelegenheid gebruikmaken om de krachtlijnen van deze hertekening en de nieuwe structuren te verduidelijken.

Wat mij betreft, is de essentie van deze hertekening dat er voortaan een duidelijke en volstrekte scheidingslijn komt inzake het initiatiefrecht, de financiering en de politieke beleidsverantwoordelijkheid tussen rendementsgebonden en niet-rendementsgebonden projecten. In de toekomst zal ik mij hoofdzakelijk bezighouden met de politieke beleidsverantwoordelijkheid met betrekking tot LRM zelf, waar we gaan werken met drie business units.

Ik zal starten met een klein chronologisch verhaal, de politieke besluitvormingsprocessen overlopen en een stand van zaken opmaken, zodat we zien waar we op dit moment staan.

Het verhaal start eind van de jaren tachtig, toen Kemische Steenkoolmijnen (KS) 2,5 miljard euro kreeg toegewezen voor de begeleiding van de mijnsluiting en de reconversieopdrachten in Limburg. Belangrijk daarbij was het decreet van 13 juli 1994 betreffende de Vlaamse investeringsmaatschappijen, dat eigenlijk de reële start betekende van LRM nv, met enerzijds rendementsgebonden activiteiten en anderzijds de mogelijkheid om bijzondere opdrachten voor de Vlaamse Gemeenschap in te vullen.

Uiteindelijk hebben we de invulling gekregen van de respectieve stappen die in de loop van de jaren zijn gezet. Ik moet niet alles herhalen, maar ik verwijs naar 1987. Toen ondertekenden de federale regering, de Vlaamse Executieve, de provincie Limburg en de Europese Commissie het Toekomstcontract Limburg, waarvan de doelstelling was de werkloosheid in deze provincie over tien jaar terug te dringen tot het gemiddelde niveau van de werkloosheid in Vlaanderen.

Jammer genoeg is uit een evaluatie in 1997 gebleken dat de werkloosheid in Limburg de jaren voordien sneller gestegen was dan het Vlaamse gemiddelde. Op basis van die evaluatie werd een actieplan voor Limburg uitgewerkt. Dat actieplan werd in 2000 door de toenmalige Vlaamse Regering herbevestigd.

In 2001 werd, niet onbelangrijk voor de geschiedenis van dit dossier, door de provincieraad het zogenaamde Strategisch Toeristisch Actieplan (STAP) 2001-2006 goedgekeurd, waar de beslissing van de Vlaamse Regering van 12 juli 2002 voor een deel uitvoering aan gaf met de realisatie van de STAP-projecten en het tUL-project, waarbij tUL staat voor transnationale Universiteit Limburg.

De oprichting van Lisom op 12 juni 2002 was uiteindelijk gericht op het uitvoeren van dit actieplan van niet-rendementsgebonden activiteiten.

Wat is de huidige structuur? Vandaag is de Vlaamse Gemeenschap voor 100 percent eigenaar van de aande-

len van de Limburgse Reconvertiemaatschappij, die op haar beurt een aantal dochterondernemingen heeft. Ook KMO-FIN valt daaronder, en dat is een 50/50-dochter in het kader van de ARKImedesregeling met de ParticipatieMaatschappij Vlaanderen (PMV).

Wat wordt de nieuwe structuur? De nieuwe tekening voorziet uitdrukkelijk in een afsplitsing van de rendementsgebonden activiteiten van de niet-rendementsgebonden activiteiten. PMV verwerft één aandeel van LRM, om op die manier uitvoering te kunnen geven aan het decreet van 7 mei 2004 betreffende de investeringsmaatschappijen van de Vlaamse overheid. LRM behoudt de bestaande dochterondernemingen en daarnaast komt er een formele en volledige afsplitsing van Lisom, die ondergebracht wordt bij een provinciaal vehikel, vandaag gemakkelijks halve een stichting genoemd.

Belangrijk daarbij is dat we een formele opdeling maken tussen rendementsgebonden activiteiten, waarvoor het Vlaamse Gewest verantwoordelijk blijft, en de niet-rendementsgebonden activiteiten, die worden doorgeschoven naar een provinciale opvangstructuur, met voorlopig de werknaam LSM, Limburg Sterk Merk.

In een ontwerp van decreet en in een te ondertekenen protocol tussen het Vlaamse Gewest en de provincie Limburg wordt uiteindelijk duidelijk gestipuleerd dat deze overdracht volledig is, inclusief alle rechten en plichten die voortvloeien uit het beheer van Lisom en haar middelen. Lisom wordt niet opgeheven, maar de aandelen worden overgedragen aan dit vehikel, dat er uiteindelijk de verantwoordelijkheid voor draagt. Samen met deze verantwoordelijkheid wordt ook de volledige daarmee gepaard gaande budgettaire massa overgedragen naar het Limburgse niveau.

Tot slot is het ook de bedoeling dat we op dat ogenblik ook het decreet betreffende corporate governance in werking stellen. Daarvoor is het nodig dat een nieuwe samenwerkingsovereenkomst wordt ondertekend. Mede dankzij de goede zorgen van de nieuwe directeur van de LRM zijn we erin geslaagd om op vrij korte termijn tot een sterk samenwerkingsakkoord te komen tussen het Vlaamse Gewest en de Limburgse Reconvertiemaatschappij.

Welke bedragen zijn opgenomen in die samenwerkingsovereenkomst? Er komen eigenlijk twee grote business units en een kleintje.

Een unit houdt zich bezig met bedrijfsfinanciering. Dat wordt voor ons natuurlijk uitermate belangrijk in de werking van LRM. Vandaag is het al een rollend fonds. Het is de bedoeling dat we een aangroei van de middelen zullen zien met ongeveer 20 miljoen euro. Dat is het streefdoel voor 2010.

In het ondernemingsplan van LRM gaat men uit van circa 67,5 miljoen euro nieuwe investeringen. Het groot-

ste deel daarvan, 47 miljoen euro, zal gefinancierd worden door de verkoop van participaties die men vandaag aanhoudt of door het valoriseren van rente- en kapitaalsaflossingen op verstrekte leningen.

Naast de business unit bedrijfsfinanciering komt er een versterkte business unit vastgoed en projectontwikkeling. Het is de bedoeling dat ook dit op termijn een rollend fonds wordt. Het is de bedoeling dat het aankopen en exits met zich meebrengt. Ook hier worden voor de samenwerkingsovereenkomst wel degelijk rendementsdoelstellingen naar voren geschoven, om uiteindelijk beide business units te wikken en te wegen.

Bovendien is het ook de bedoeling dat er een nieuwe filosofie komt voor het jaarlijkse kostenpercentage. Dat is ook een vaste discussie die we hier voeren naar aanleiding van het jaarverslag. We gaan werken met het alloceren van uitgaven van kosten, in het kader van een meer operationeel budget.

Ten slotte krijgt een kleinere, maar niet onbelangrijke, business unit alles wat te maken heeft met de nazorg toevertrouwd. We hebben natuurlijk ook de nv Mijnschade en Bronbemaling Limburgs Mijngedied. Er is de opdracht om te bekijken of we deze bemalingsactiviteiten in de toekomst niet kunnen valoriseren, zodat ze, in plaats van financiële lasten te veroorzaken, zullen leiden tot rendementen.

Over de nota is blijkbaar wat onduidelijkheid, dus daarover geef ik wat meer informatie. In de nota aan de Vlaamse Regering wordt heel expliciet gesteld dat er aan afgewerkte en nog in uitwerking zijnde Lisomdossiers nog een aantal bijkomende financiële aspecten verbonden zijn, die zich in de loop van de ontwikkeling gemanifesteerd hebben. Hiervoor werd door de provincie Limburg een raming van 27,1 miljoen euro gemaakt, waarna de opsomming van de projecten volgt. De nota vervolgt: "De Vlaamse Regering neemt kennis van deze raming."

Dan krijgen we een nieuwe lijst van projecten die wordt voorgelegd, voor 41,5 miljoen euro. Opgeteld gaat het over 68,6 miljoen euro. Dat wordt door de provincie geclaimd als beleggingsopbrengst uit de toegewezen pot van 148 miljoen euro over de periode 2002-2008.

Op die manier zou een overdracht plaatsvinden van 177,52 miljoen euro. Het is de bedoeling dat we dat inbrengen in het programmadecreet dat een van de volgende weken in het parlement ter bespreking wordt voorgelegd.

Ik geef hierbij de commissieleden ook een stand van zaken van de huidige Lisom-projecten, met de bedragen die uitbetaald zijn per 31 december 2007, de mid-

delen die op dit ogenblik beschikbaar zijn en de middelen die transiteren via de begroting. Ik vestig de aandacht op twee aspecten: de enclave Molenberg – waarvoor we een andere financieringsconstructie hebben uitgewerkt via de begroting van een collega-minister – en C-Mine, waarvoor vorige week vrijdag een herverdelingsbesluit werd goedgekeurd door de Vlaamse Regering.

Mevrouw Claes, in 2006 heeft LRM een overeenkomst met het Provinciaal Woonfonds ondertekend voor 10 miljoen euro. Deze overeenkomst was eveneens opgenomen in het Limburgplan.

Mevrouw Sonja Claes: Mijnheer de minister, het gaat niet over het woonfonds, maar over de rusthuisbedden.

Minister Dirk Van Mechelen: Daar kom ik straks op terug.

Het is belangrijk dat het protocol tussen het Vlaamse Gewest en de provincie formeel kan worden ondertekend. Ook daarin worden een aantal praktische afspraken gemaakt. Heel belangrijk is de afspraak dat de dividenden van LRM de volgende 10 jaar overgemaakt zullen worden aan het provinciale niveau, dus aan het vehikel, dat de middelen opnieuw kan investeren in bijkomende projecten.

Er was nogal wat onduidelijkheid over de business units. Het is heel duidelijk. Binnen LRM willen we drie units zien ontstaan die op termijn mogelijk verzelfstandigd kunnen worden. In een vorige nota hadden we voorgesteld dat de volgende Vlaamse Regering dat in 2010 zou evalueren en kijken in welke richting men wenst voort te gaan met de Limburgse Reconvertiemaatschappij, want dan zijn we toch al enkele decennia na de laatste mijnsluiting.

Het is de bedoeling om nu twee sterke business units te maken, die we op termijn in of op de markt zouden kunnen plaatsen. Net zoals dat is gebeurd met de GIMV (Gewestelijke Investeringsmaatschappij) in een recent verleden, zouden we dat ook kunnen doen met de pijler bedrijfsfinanciering en ook voor de vastgoedpijler kan op termijn worden onderzocht of men die kan openstellen voor privékapitaal, om op die manier de dynamiek te versterken.

LRM en de units hebben een heel duidelijk economisch perspectief. Het is niet zo dat men binnen twee of drie jaar het licht uitdoet. Het is de bedoeling dat de structuur kan overgaan in een meer marktgerichte structuur of een andere toekomst voorbehouden krijgt. Dat zal op dat ogenblik door de Vlaamse Regering beslist worden.

Het is belangrijk te vermelden dat het de bedoeling is om de raad van bestuur evenwichtig samen te stellen.

Daarom is afgesproken dat de bestuurders van de Limburgse Reconvertiemaatschappij voorgedragen zouden worden door zowel het Vlaamse Gewest als de provincie – elk vijf bestuurders – en dat de voorzitter gemeenschappelijk voorgedragen zou worden door het Vlaamse Gewest en de provincie.

Voor de bedrijfsfinanciering komt er een fonds van 93,2 miljoen euro. Op het vlak van vastgoed en projectontwikkeling, waarin Limburg ontzettend veel troeven heeft, zowel wat betreft beschikbare terreinen, gunstige logistieke ligging, als beschikbare arbeidskrachten, streven we op termijn naar 134,8 miljoen euro. Het deel nazorg is veel kleiner, namelijk 1,2 miljoen euro.

We hebben in de samenwerkingsovereenkomst ook rendementsverplichtingen opgenomen: OLO (Obligation Linéaire - Lineaire Obligatie) op vijf jaar plus drie percent voor mezzaninefinanciering, OLO op vijf jaar plus zeven percent met betrekking tot kapitaalparticipaties en OLO op vijf jaar plus twee percent voor vastgoed- en projectontwikkeling. Door die duidelijke rendementsdoelstellingen vormt de samenwerkingsovereenkomst op zijn beurt een uitdaging voor het engagement en voor de raad van bestuur.

Wat de rusthuisbedden betreft, is 20 miljoen euro voorzien bij LRM in de vastgoedportefeuille. 10 miljoen is vervat in het voorstel van de provincie en zit dus in de 68,6 miljoen die uiteindelijk naar voren geschoven is door de provincie. In totaal is er een inspanning van 30 miljoen euro voor rusthuisbedden. Dat komt tegemoet aan de verwachtingen.

Wat het debat over het inzagerecht betreft, denk ik dat we elkaar begrepen hebben. Het is goed dat dit dossier nu ingekeken kan worden.

Met betrekking tot een financiële doorlichting van Dea Dia nv door LRM heb ik tegenstrijdige antwoorden gekregen vanuit Limburg. Ik zal dat dus opnieuw moeten nakijken. In mijn nota staat dat LRM een dergelijke financiële doorlichting had aangekond, maar dat ze hiervoor niet gevraagd waren. U beschikt blijkbaar over documenten waarin staat dat ze wel gevraagd waren. Ik zal morgen nieuwe initiatieven nemen om daar absolute duidelijkheid over te krijgen.

LRM heeft de dividenden uitgekeerd die Plinius en Lisom toegelaten hebben hun verplichtingen in de PPS-overeenkomst (publiek-private samenwerking) na te komen. De nv Plinius heeft zich vooral beziggehouden met het verwerven van de gronden. Dat was ook de voornaamste opdracht. Plinius is dan ingestapt in Plinius Vastgoed, met uiteindelijk ook Strabag, en is ook een leasecontract aangegaan met Dea Dia, mijns inziens de bron van alle onheil in dit dossier.

Wat uw vraag betreft over de stappen die de regering denkt te nemen ten aanzien van betrokkenen in zake strafrechtelijke feiten, kan ik alleen herhalen dat Plinius Vastgoed, waarvan de IVA (Intern Verzelfstandigd Agentschap) Toerisme Vlaanderen via Plinius nv aandeelhouder is en vertegenwoordigd is in haar raad van bestuur, op 16 augustus 2007 een klacht tegen onbekenden heeft ingediend wegens vermeend misbruik van vennootschapsgoederen. Wij wachten het verdere verloop en de resultaten af.

In antwoord op uw vraag over een kapitaalsverlaging en een hierop volgende kapitaalverhoging met inbreng van intellectuele rechten, kan ik u melden dat dergelijke kapitaalsbeslissingen tot de exclusieve bevoegdheid van de algemene vergadering behoorden van – in dit geval – Dea Dia. Dat is een volledig privaatrechtelijke vennootschap, en dus werden die beslissingen niet voorafgaandelijk ter beoordeling voorgelegd aan de raad van bestuur van Plinius Vastgoed. De afwikkeling hiervan is dus enkel een element van het faillissementsdossier en wordt behandeld door de aangestelde curatoren.

Een van de belangrijke vragen daarbij zal zijn of hiervoor de nodige attesten door de bedrijfsrevisoren afgeleverd werden en op welke basis vervolgens de respectievelijke verantwoordelijkheid of verantwoordelijkheden, in het bijzonder van de leden van de algemene vergadering, kunnen worden vastgesteld.

Mijnheer Vrancken, u had ook een vraag over de factuur van Strabag en Fortis. Ik neem samen met u akte van het feit dat men die niet opeisbaar heeft gesteld. Dat is de laatste informatie die ik gekregen heb van Plinius. Dat doorstartverhaal zal dus niet doorgaan. Daarover zijn we het intussen eens. Er zal nu een overleg moeten plaatsvinden tussen Plinius Vastgoed en de verantwoordelijken van Fortis en Strabag om te kijken hoe ze verder met dit project omgaan.

Mijnheer Peumans, u vroeg of er nog middelen nodig zijn voor de eerste fase van het Land van Ooit. In de nota die ook door de provincie ingediend is, wordt 1 miljoen euro gevraagd. Dat heeft te maken met de kostprijs van het intensieve archeologische onderzoek dat heeft plaatsgevonden en dat men ten laste zou nemen. Voor de Grenslandhallen wordt nog 2,85 miljoen euro gevraagd, voor Herkenrode 1,65 miljoen euro en voor het Gallo-Romeins Museum 1,8 miljoen euro. Samen met de projecten in Diepenbeek en Hasselt geeft dat de 27,1 miljoen euro die op dit ogenblik geclaimd wordt door de provincie en waarvan de regering kennis heeft genomen.

Momenteel is er een voorstel van Strabag om op eigen kosten het Colosseum van het terrein te verwijderen. Een van de problemen bij de doorstartoperatie blijkt te zijn dat geen enkele initiatiefnemer van plan is om die kolossale infrastructuur in gebruik te nemen wegens niet

rendabel. Vanuit landschappelijk oogpunt is het misschien ook geen slechte zaak dat dit bouwwerk zou verdwijnen. LRM noch het Vlaamse Gewest zijn hier op dit ogenblik bij betrokken.

De EFRO-gelden (Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling) worden momenteel nagekeken. De regering heeft beslist dat de Inspectie Financiën de EFRO-gelden, mede op vraag van Europa, in kaart zal brengen.

Het initiatiefrecht en de beleidsverantwoordelijkheid met betrekking tot alle Lisom-projecten die op tafel liggen en de hele batterij niet-rendementsgebonden projecten die geciteerd zijn door de provincie in de nota van de Vlaamse Regering, zullen bij de deputatie en de provincie terechtkomen via dit nieuwe orgaan.

De doorstartoproep, fase 1, van Plinius heeft geen betrouwbare of ambitieuze partner opgeleverd. Eén partner had wel een ambitieus project, maar vroeg ontzettend veel bijkomende investeringen. Ik geloof niet dat iemand nu veel zin heeft om daar nog veel inspanningen voor te doen.

Nogal wat investeringen zitten in de aankoop en de uitrusting van de grond. Die blijven vanzelfsprekend aanwezig en blijven ook een meerwaarde hebben. Het terrein is op dit ogenblik ingekleurd als recreatiegebied. De stad Tongeren wil dat ook zo houden. Via de ruimtelijke planning houdt men daar de vinger aan de pols. Bij een toekomstige herinrichting van het domein zal dus altijd rekening moeten worden gehouden met de goedgekeurde planologische inkleuring van het gebied.

Mijnheer Sannen, ik denk dat er ook mooie dingen gebeurd zijn met de niet-rendementsgebonden activiteiten.

Mijnheer Peumans, om aan uw vraag naar de stand van zaken van de erfgoedlogies, de bezoekerscentra en dergelijke meer tegemoet te komen, heb ik een bijkomende nota laten maken. Die zal beschikbaar worden gesteld voor de leden van de commissie.

De voorzitter: Mijnheer Vrancken heeft het woord.

De heer John Vrancken: Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Mijn vraag handelde enkel over het Land van Ooit, maar u hebt er het LRM-verhaal bij betrokken. Dat noopt mij tot een aantal bijkomende vragen in verband met de nieuwe constructie rond Lisom. U zegt dat Lisom ondergebracht is in een nieuwe stichting, die onder het voorzitterschap van de gouverneur zal fungeren. Daar komen nog eens drie leden van de meerderheidspartijen, namelijk CD&V, sp.a en Open Vld bij.

De minister-president heeft indertijd gesteld dat er twee mogelijkheden waren: Lisom onderbrengen in een stichting onder leiding van het provinciebestuur of er een autonoom provinciebedrijf van maken. Waarom is er niet geopteerd voor dat tweede? In een autonoom provinciebedrijf is immers ook de oppositie vertegenwoordigd, zodat ook de leden van de oppositie daar controle-recht krijgen.

Bij de overheveling van het Limburgfonds naar de provincie werd indertijd vastgesteld dat een aantal leningen die toegekend waren voor enkele projecten, kwijtgescholden werden. We kunnen ons dan ook afvragen wat er dit keer met onze centen gaat gebeuren als wij geen verdere controle kunnen uitoefenen. Ik zou graag wat meer duidelijkheid krijgen over het feit dat deze operatie onttrokken wordt aan controle door de oppositie.

Met betrekking tot de huidige Lisom-projecten wordt ook verwezen naar het Mijnmuseum in Beringen, waar nog 11,74 miljoen euro overblijft. Daar is intussen nog niets gebeurd en blijkbaar zal er ook niets gebeuren. Ik begrijp niet hoe dat kan. Het Mijnmuseum staat daar te verkommeren.

Minister Dirk Van Mechelen: Ik wil de zaak toch even duiden. Over het Mijnmuseum heeft er vorige week nog een werkvergadering plaatsgevonden, waarop ook de burgemeester van Beringen en alle betrokken instanties aanwezig waren. Ook daar hadden we te maken met een businessplan. Af en toe trekken we lering uit de moeilijkheden die zich voordoen. We hebben het plan voorgelegd aan de ParticipatieMaatschappij Vlaanderen. De resultaten daarvan waren vorige week bekend. De aanwezigen hebben die ook gekregen om de opmerkingen van PMV te evalueren. Er wordt dus werk gemaakt van de zaak.

Er zijn ook heel duidelijke afspraken gemaakt met betrekking tot de financiering van de restauratiekosten. Het probleem is immers niet onbelangrijk. Er is ook een stand van zaken gegeven over de opmaak van het restauratiedossier. Voor alle duidelijkheid voeg ik eraan toe dat er nog geen dossier is. Ik heb uitdrukkelijk gevraagd een soort masterplan op te stellen van de hele site. Op basis daarvan moet de Vlaamse Regering, net zoals voor de Onze-Lieve-Vrouwekathedraal in Antwerpen en, binnenkort, voor de Sint-Baafskathedraal van Gent, een enveloppefinanciering afspreken, gespreid over een aantal jaren. Op die manier kan men op een gefaseerde wijze dossiers indienen voor de restauratie. Mocht u daaraan twijfelen, kan ik u verzekeren dat we daar intensief mee bezig zijn geweest.

Ik wil er ook geen misverstand over laten bestaan dat wij de aandelen en het afgesproken budgettaire saldo zullen overdragen aan de provincie. De provincie moet zelf een keuze maken over de structuur. Ik neem aan dat

de bestendige deputatie en de provincieraad daarover een politiek debat zullen voeren. Ze gaan dus niet over naar een stichting of naar een autonoom overheidsbedrijf. Van zodra een en ander op poten staat, storten wij door. Wat mij betreft, stopt daar alle besluitvorming.

De heer John Vrancken: Dat wil dus zeggen dat die 11,74 miljoen euro voor de mijnsite van Beringen daar tot 2020 geparkeerd blijven? *(Opmerkingen van minister Dirk Van Mechelen)*

In verband met Plinius is er een restant van 3,5 miljoen euro. Is dat het bedrag waar Strabag een beroep op wil doen om de verdere uitbouw van het project te financieren? Kunt u me nog een antwoord geven over de bestemming van de gronden? Ik heb het dan over de archeologische onderzoeken die door het project het Land van Ooit werden uitgesteld: zullen die nog doorgang vinden?

De voorzitter: De heer Peumans heeft het woord.

De heer Jan Peumans: Mijnheer de minister ik dank u voor uw toezegging om inzage te krijgen in alle stukken. Ik zal met een kloppend hartje naar het Rekenhof stappen.

Ik bevestig dat er ook goede Lisom-projecten zijn. Herkenrode en het Nationaal Park Hoge Kempen zijn schitterende projecten. We kunnen echter niet ontkennen dat sommigen van de gelegenheid gebruik hebben gemaakt om in hun achtertuin allerlei leuke dingen te doen. Ik zal hier geen namen noemen. U weet dat echter beter dan ik.

Ik heb nog altijd geen antwoord gekregen over de financiële doorlichting. Mijnheer de voorzitter, ik heb de vraag drie weken geleden ingediend. Ik heb daar ook schriftelijke vragen over gesteld. Ik stel opnieuw een vraag om uitleg. Op mijn vraag over de financiële doorlichting antwoordt minister Van Mechelen dat hij tegenstrijdige berichten heeft ontvangen. Het is toch niet moeilijk om aan de directeur van LRM te vragen of er financiële adviezen werden gegeven! Ik fantaseer hier niet. Ik heb dit stuk al laten zien. Het zou door LRM zijn gemaakt op verzoek van Lisom. Daaruit blijkt met wie men in zee ging.

Mijnheer de minister, men is naar de notaris gestapt. U zegt dat dit een zaak is van de nv en van de aandeelhouders. Op uw powerpointpresentatie is te zien met wie Plinius Vastgoed een overeenkomst heeft gemaakt om de zaak te exploiteren. Vooraleer u met iemand een overeenkomst afsluit, zult u zich toch eerst afvragen hoe het staat met zijn solvabiliteit! Men moet me nu niet wijsmaken dat de bestuurders van Plinius Vastgoed niet zouden weten hoe solvabel degenen zijn waarmee ze in zee gaan.

Minister Dirk Van Mechelen: U stelt deze vraag aan mij?

De heer Jan Peumans: Ik zou niet weten aan wie ik ze anders zou moeten stellen.

Minister Dirk Van Mechelen: Maar ik hoor daar niet bij!

De heer Jan Peumans: Moet ik de vraag dan aan de koning stellen?

Minister Dirk Van Mechelen: Ik heb daarnet gezegd wie in de raad van bestuur zit.

De heer Jan Peumans: Ik wil gewoon alle stukken zien. Op die manier krijg ik dan wel een antwoord.

Minister Dirk Van Mechelen: We moeten toch weten wie welke verantwoordelijkheden draagt.

De heer Jan Peumans: Dat is juist.

Minister Dirk Van Mechelen: U bent blijkbaar verbaasd dat ik de solvabiliteit van Dea Dia niet heb onderzocht. Dat was echter niet direct mijn opdracht.

De heer Jan Peumans: Ik heb u een vraag gesteld over LRM.

Minister Dirk Van Mechelen: Ik heb daar ook op geantwoord. Volgens mijn informatie is die vraag niet gesteld. U komt nu aanzetten met een document waaruit blijkt dat er wel degelijk een oefening is gebeurd. Er is dus tegengestelde informatie. Ik kan enkel navragen hoe de vork in de steel zit.

De heer Jan Peumans: Wat ik in de wandelgangen heb gehoord, is dat LRM een advies heeft gegeven en dat Lisom dat onder de tafel heeft geschoven. Het kwam immers zeer ongelegen.

Minister Dirk Van Mechelen: Ik heb nog geen antwoord gegeven met betrekking tot de heer Aerden. Ook die vraag zal ik stellen. Zoals u al lang hebt begrepen, gaan de aandelen van Lisom over naar de provincie. De provincie zal beslissen met welk personeel ze zal functioneren en of er al dan niet gewerkt wordt met 'oprotremies'.

De heer Jan Peumans: Als ik het goed heb begrepen, zou dat bijkomende bedrag van 1 miljoen euro gebruikt worden voor archeologische opgravingen.

Minister Dirk Van Mechelen: Neen. Men zegt dat er nog een openstaande schuld van 1 miljoen euro staat bij Plinius Vastgoed voor archeologisch onderzoek. Dat is wat de provincie ons meldt in de opsomming. Er zijn nog financiële lasten die rusten op een aantal projecten.

Het spreekt voor zich dat de provincie daarover een beslissing neemt.

De heer Jan Peumans: Ik kan me dat moeilijk voorstellen. Door de snelheid bij het uitvoeren van het project mochten er heel wat archeologische sites niet worden ontsloten. Er moest snel gebouwd worden. Er was maar een heel beperkt archeologisch onderzoek. Ik hoop dat ik aanvullende gegevens krijg over de opbouw van die 1 miljoen euro.

We blijven natuurlijk op onze honger zitten over de tweede fase. Gaat het nu om 3,5 miljoen of om 6,5 miljoen euro? Ik hoor allerlei cijfers. Het is natuurlijk leuk om te weten of weer eens overheidsgeld wordt gestopt in, dit keer, een wellnesshotel. Strabag heeft hierin een ontzettend groot financieel belang. De lening moet worden betaald. Ik zou daar graag duidelijkheid over krijgen.

Ik vind het een stap vooruit dat een stichting wordt opgericht die door de provincie kan worden gecontroleerd. Ik heb zelf gedurende 15 jaar met veel plezier gezeteld in de Limburgse provincieraad. Vroeger gaf Lisom een zeer beleefd jaarverslag uit. Daaruit konden we echter niets opmaken. Mijnheer de minister, ik heb van u veel meer informatie gekregen dan ik ooit uit enig jaarverslag van Lisom heb gehaald.

Ik wil eindigen met een bemerking over het Atrium. Dat is een landschappelijk misbaksel in een schitterende omgeving. Als Zuid-Limburger ben ik beschaamd. Nu vindt iedereen het vanzelfsprekend dat Strabag het gaat afbreken. Wie recupereert al het overheidsgeld dat daar is ingestopt? Op die vraag heb ik nog altijd geen antwoord gekregen. Het gaat over heel wat geld.

De voorzitter: De heer Sannen heeft het woord.

De heer Ludo Sannen: Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik wens me wel aan te sluiten bij de laatste bemerking van de heer Peumans. Hoe wordt de valorisatie juist opgevolgd? Ik ga ervan uit dat Lisom het geld dat ze ooit in het project heeft gestoken, nooit zal terug krijgen.

De voorzitter: Mevrouw Claes heeft het woord.

Mevrouw Sonja Claes: Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik ben heel erg tevreden over de structuren en over het antwoord in verband met ouderenzorg: 20 miljoen euro binnen LRM en 10 miljoen euro binnen Lisom. Hoe is het echter mogelijk dat na die 16,5 miljoen euro voor Plinius in de eerste fase, in de huidige overeenkomst nog eens 6,5 miljoen euro wordt uitgetrokken voor die nv?

De voorzitter: De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy: Als niet-Limburger wil ik me niet mengen in de discussie. Ik kan me echter inleven in de situatie van minister Van Mechelen. Tien jaar geleden, ten tijde van Gimvindus en de scheepskredieten, zat ik op zijn stoel. Het debat ging toen over het statuut van een verzelfstandigd overheidsbedrijf en de verantwoordelijkheid van de voogdijminister of van de Vlaamse Regering in het algemeen.

Minister Van Mechelen is hier al heel ver gegaan in zijn antwoorden. Hij gaat heel technisch in op al die dossiers. Mijnheer Peumans, u vraagt tot wie u zich moet richten. Ik begrijp dat. Het gaat om overheidsgeld. Uiteindelijk werd echter LRM bij decreet opgericht. Er is een beheersovereenkomst, er werd kapitaal ter beschikking gesteld, de overheid oefent toezicht uit, het Rekenhof heeft inzagerecht enzovoort.

Interpellaties over de opportuniteit van beleidsbeslissingen kunnen worden gehouden naar aanleiding van de uitvoering van de beheersovereenkomst. Gimvindus werd daarom opgedoekt. Ik werd verantwoordelijk gesteld voor faillissementen van redermaatschappijen, voor fraude gepleegd door de Nationale Maatschappij voor Krediet aan de Nijverheid (NMKN).

Een bepaalde persoon was gevlucht naar Jersey. Die man werd door een ploeg van Terzake in een lift gefilmd. De heer De Gucht achtte me daar toen verantwoordelijk voor. Mijnheer Sannen, u hebt uw goedkeuring gehecht aan het oprichten van een onderzoekscommissie. (*Gelach*)

Wij werden hier gedurende weken ondervraagd door een onderzoekscommissie. (*Opmerkingen*)

We zaten toen in de oppositie. De heer Van den Brande en ik zaten hier gedurende veertien dagen als beschuldigde. De conclusie was dat die boel moest worden opgedoekt. Ik was het daarmee eens.

Ik beweer niet dat het dossier over het Land van Ooit te vergelijken is met dat van de scheepskredieten. Er is echter wel een probleem inzake het statuut van een nv zoals LRM en Lisom en de relatie met een regering. De vraag is wie er politiek verantwoordelijk is. Ik was verantwoordelijk voor de GIMV toen de maatschappij nog 70 percent van de aandelen had. De GIMV had ook een speciaal statuut. Om de zes maanden kwam de maatschappij verslag uitbrengen. Ik heb toen nooit een vraag gekregen van de commissie over de deals die ze sloot. Er werden immers ook minder goede overeenkomsten gesloten. Uiteindelijk is ze naar de beurs gestapt.

Mijnheer de voorzitter, de parlementsleden stellen terecht vragen over de controle, rapporten enzovoort. Het punt is echter wat de verantwoordelijkheid is van de minister. Als de zaak zo in elkaar zit, heb ik liever dat alles wordt opgedoekt en ondergebracht bij de administratie. Dan kan men zich rechtstreeks richten tot de minister.

Ik zeg u dat het slecht gaat aflopen. Men kan daarover verschillende keren interpelleren. Uiteindelijk zal men de structuur van LRM moeten opdoeken omdat men niet meer weet wie waarvoor verantwoordelijk is.

De voorzitter: Minister Van Mechelen heeft het woord.

Minister Dirk Van Mechelen: Ik denk dat ik zeer duidelijk geantwoord heb, maar u hebt misschien even niet geluisterd.

De bestemming van het domein is vandaag recreatiegebied. Zonder een nieuwe planologische ingreep blijft het recreatiegebied. Vanaf 1 juni, met alles waarvoor een plan-MER (milieu-effectenrapport) verplicht wordt, is dat niet evident.

Mevrouw Claes, met betrekking tot uw concrete vraag verwijs ik nog eens naar wat in de nota staat. Op bladzijde 12 staat: "Hiervoor werd door de provincie Limburg een raming van 27,1 miljoen euro gemaakt. De Vlaamse Regering neemt kennis van deze raming." Daarin zit inderdaad Plinius voor 1 miljoen euro.

Verder staat er: "Voor nieuwe door het provinciaal niveau te beslissen niet-rendementsgebonden projecten werd een lijst voorgelegd voor 41,5 miljoen euro." In die lijst staat een bedrag van 6,5 miljoen euro voor Plinius.

In mijn nota staat: "De Vlaamse Regering neemt kennis van deze voorstellen geformuleerd door het provinciebestuur." We zeggen uiteindelijk dat we het bedrag zullen overdragen waarvan ik heb toegelicht hoe het is tot stand gekomen.

De nota eindigt met de zinsnede: "Het provinciebestuur verzoekt om 177,52 miljoen euro, minus de betaling uitgevoerd na 31 december 2007, in rekening te brengen voor de overdracht naar het provinciaal niveau en de aandelen van de vennootschap Lisom nv in de huidige vorm mee over te dragen."

De voorzitter: Het incident is gesloten.